

J. P. JACOBSEN

ÎN TRE VIAȚĂ ȘI VIS

- NIELS LYHNE -

Exercițiile corporale cari reclamau forță fizică, o mină zdravă și un ochi deprins, iată ce iubea el. Niels nu se sinchisea de petrecerile lui Niels și ale lui Frithjof, la cari imaginația lua o însemnată parte.

Niels și Frithjof nu pregetară să se lase de jocurile lor spre a face ca Erik. Nu mai citiră romane, și nu mai scrișita povestire avu un desnodământ fără de veste, în vremea unui ultim taifas ținut în finerie. Niels nu mai fu vorbă despre ea, căci nu le-ar fi plăcut să vorbească de aceasta în fața lui Erik: ghiciseră din primele zile că el își bătea joc de el și de povestirea lor.

Erik nu era plecat nici spre visare nici spre exaltare; rațiunea sa foarte practică, foarte clară, spiritul său foarte sănătos, își bătea joc de neputințele sufletului cu aceeași nemiloasă sinceritate pe care o arată copiii, de obicei, cu privire la anume cusururi fizice. Niels și Frithjof cam prinseseră frică de el: căutară deci să-l imite, renegară și ascuseră multe lucruri. Niels mai ales se grăbi să înăbușe în sine însuși tot ceea ce-l făcuse deosebit de Erik. Cu zecul unul renegat, el ridea și-și bătea joc deja de Frithjof, a cărui fire puțin cam greoaie și potolită, nu puteau să rupă așa de o dată cu vechile deprinderi. Gelozia îl împingea: căci începuse să-l fie drag Erik, care se lăsa să fie iubit, rece și cu o nuanță de dispreț.

Există oare un sentiment mai delicat și mai nobil de cit prietenia tot de o dată pasionată și sfioasă a unui băiat pentru altul? Acela din două care iubește, nu îndrăznește să-și exprime afecțiunea sa printr-o desmerdere, o privire, un cuvânt. E o dragoste plină de prevedere, care suferă de cea mai mică greșală a celui iubit; e făcută din admirațiune și din uitarea de sine, din mândrie, din umilință și din bucurie senină.

Erik stătu abia un an și jumătate la Lönborg. Un sculptor vestit, căruia Lyhne îi arătase desenele sale într'un timp cind era în Copenhaga, găsisese indiciul unui adevărat talent și declarase că studiile clasice nu erau indispensabile unui artist. Fu hotărât deci ca Erik să fie trimis la Copenhaga, unde avea să lucreze în atelierul Statvarului.

În ajunul plecării sale, el și Niels erau în camera lor. Niels răsfoia un jurnal ilustrat. Erik citea un catalog de tablouri adunate în castelul Christiansborg.

De câte ori mai voise el să-și facă o idee de operele maestrilor cu ajutorul recilor descripțiuni!

Se simțea aproape bolnav de dorința de a absorbi în ochii săi bogăția culorilor și frumusețea liniilor; dar adesea închisese cartea, ostentiv de a tot căuta vedenii și senzații în pictura nehotărâtă și vagă a cuvintelor.

Acum avea siguranță că imaginile aveau să capete corp; ele îi apăreau deja în splendoarea culorilor ca niște sorși strălucitori, văzuți printr-o ceață aurită.

— La ce te uiți? întrebă el pe Niels. Niels îi arătă portretul eroicului Lassen care, în lupta navală de la 2 Aprilie 1801, între flota daneză și flota engleză, merita admirațiunea lui Nelson. — Oh! ce urit este! zise Erik. — Urit?... Dar e un erou!.. Și asta, tot urit îți se pare?

— Și arată portretul unui mare poet. — Spăimintător de urit! — declară Erik făcând o grimasă expresivă.

Ce nas!.. Și gura aceasta și ochii și ce urit e crescut părul!... Niels văzu atunci că poetul era în adevăr urt; el stătu cite-va clipe tăcut. Nu crezuse pînă atunci că ceea-ce avea un caracter de mărime morală putea să nu fie înveșmîntat de frumusețe plastică.

— Haide, zise Erik, să nu uit ca să îți dau cheea de la hangar. Niels făcu o mișcare de refuz, melancolic; cu toate acestea Erik îl petrecu pe după git o panglică de care atrîna o chee.

— Haide! În grădina găsiră pe Frithjof care minca coacăze încă necoapte și era cu lacrimile în ochi, gîndindu-se la separațiunea apropiată. El se supărare că fusese lăsat la o parte de cei doi veri, o bună parte din zi.

Fără ca să le zică nimic, el le oferi coacăze.

— Sunt acre, zise Erik. — Dă-le 'ncolo, sunt scirboase! spuse Niels cu un ton disprețuitor. Să mergem la hangar.

«Hangarul» era un vechiu bastiment cumpărat la meaz după un naufragiu pe coastă. Copiii făcuseră în el o ascunzătoare în care piteau vasele lor, alerbardele, și unele lucruri oprite ca praf de pușcă, chibrituri și tutun.

— Vreau să-mi sparg vaporul! zise Erik.

— Și ești pe-al meu! răspuse Niels, cu gestul solemn al unei prestări de jurămint.

Dar prudentul Frithjof declară că el și-l oprește pe al său, ca să nu fie cu totul lipsit de distracții după ce o pleca Erik. Niels i-aruncă o privire disprețuitoare.

Vapoarele fură încărcate cu praf de pușcă și de plină gudronată. Apoi le puseră în apă și aprinseră fitilurile. Explozia nu se făcu numai de cit. Cele două majestose fregate Aibion și Cuceritor, înaintară cu prorele lor înainte ridicînd spumă împrejurul lor.

vaporul lui Erik s'a despicat, plîza luă foc și flăcări luminoase cuprinseseră catargurile.

Pavilionul danez filfia încă innapoei, apoi dispăru, mistuit de o flăcără. Scorbura innegrită se duse după curent, legănat de valuri și de vînt.

Cit despre vaporul lui Niels, el tot se ținea. Se văzuse eșind fum, dar nu făcuse explozie.

— Să-l ciurum! strigă Niels aplecîndu-se să ia o piatră. Un nor de proiectile căzu asupra vaporului ale cărui coaste se despicară. Sfarîmăturile lui fură adunate pe mal și arse pe o grămadă de frunze uscate și de tezece.

Un moment, cei trei prieteni priviră în taină focul cum consumă resturile fregatilor; apoi Niels se sculă și se duse de luă din hangar toate lucrurile pe cari le avea, le făcu bucați și le aruncă în foc.

Erik, la rîndul său, se duse să ia ceea ce era al său și Frithjof se hotărî și el să jertfească vr'o cite-va lucruri mai mici.

Flăcări înalte se ridicară. Erik, temîndu-se ca să nu fie văzute din castel, puse pe foc, tezece jilav, pe cînd Niels se uita nemîșcat și posomorit.

Frithjof stetea la o parte și recita o odă osianică, făcînd tot de odată gestul de a se acompania pe o harpă nevăzută.

(Va urma)

Tuică de Florica, Lacrima de Prune, Tuică de Golești. Mare Depozit la gara Golești. Cererile pentru en gros să se adreseze la ION R. RĂDULESCU, - Pitești.

Recomandăm atențiunei onor. P. T. Public RESTAURANTUL ȘI DEPOSITUL de VINURI ȘTEFAN COLFESCU din Strada Cimpincanu, 18.

De fumez que le PANAMA Le meilleur de tous. Népot G-I Creangă & Comp. - Bucarest.

Societate Română de Asigurări Generale BRAILA. Capital Social, lei 3.000.000 deplin vărsat. Fond de organizare 300.000.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH. București, calea Dorobanților, 117. Craiova, strada Bucovăț, 18. Recomandă Marele lor Depozit de MAȘINE AGRICOLE.

Vechia și enumita Fabrică de Trăsuri H. I. RIEBER. S'A MUTAT ÎN Str. Romulus, No. 11.

Societate Română de Asigurări Generale din Brăila, asigură în condițiuni liberale și avantajoase în contra daunelor de: INCENDIU GRINDINĂ TRANSPORT.

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL. VINUL DE VIAL este un modificador puternic al organismului în casurile de: ebbilitate generală, creșterea întârziată, convalescența lungă, anemiă, pierderea apetitului, a forțelor slăbiciunii nervoase.

NOUA ȚESĂTURĂ HYGIENICĂ FRANCEZĂ DE VATĂ DE TURBA A Doctorului RASUREL

Notițe asupra Turbei. CE ESTE TURBA! Turba se constituie din o masă de plante transformate într'un corp nou (finind) în locul între imperiul organic și mineral, regăsesc în ele febre regulate ale plantelor traversate de un canal plin de aer și jucînd rolul unui tub capilar.

FLANELA HYGIENICĂ p. BARRAȚI, CĂMAȘA HYGIENICĂ FRANCEZĂ, PANTALONI de Dame, Flanelă de Dame, FUSTĂ de DAMĂ, Mălțotă de Copii, Ciorapi Hygienici.

Depositul General Pentru BUCUREȘTI și toată ȚARA La MAGASINUL AU PETIT PARISIEN No. 92, Calea Victoriei, No. 92 VICTOR KRAUS Furnisori Curței Regale.